

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 948/2018
18.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Веска Крстајића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. и члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Зиндовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 456/16 од 12.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/18 од 29.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Зиндовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 456/16 од 12.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/18 од 29.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 456/16 од 12.01.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. и члана 33. КЗ и због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези чл. 61. и 33. КЗ у трајању од једне године и три месеца и за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. КЗ у трајању од четири месеца осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Том пресудом оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/18 од 29.05.2018. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА која је изјављена од стране његовог браниоца и жалба окривљеног ВВ лично и пресуда Основног суда у Сомбору К 456/16 од 12.01.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радован Зиндовић, због повреди одредби

чланова 350, 356. и 395. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Зиндовића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог подношења истог навео је повреде закона из чл. 350, 356. и 395. ЗКП, не указујући конкретно ни на једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривична дела у питању обзиром да се све време налазио на стационарном лечењу, а потом и на кућном опоравку у ..., што би потврдили сведоци ГГ, ДД и ЂЂ које је суд одбио да саслуша, на који начин је суд повредио одредбе чланова 350, 356. и 395. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде закона из чланова 350, 356. и 395. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Зиндовића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић, с.р.